

som var baggrund for indførelsen af fradragsfordelingsreglen i 1979, jf. mit svar på spørgsmål S 1936. Og man har som nævnt ikke ment, at der var behov for et sådant indgreb imod pensionsordninger i ansættelsesforhold, fordi der ikke var samme mulighed for skatteudskydelse der.

Spm. nr. S 2181

Til skatteministeren (30/3 2000) af:

Gyda kongsted (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor det er nødvendigt med regler om fordeling af fradrag over en 10-års periode for indbetaling til løbende pensionsordninger, når det sideløbende er regler om, at man tidligst kan få udbetalt sin pensionsordning 5 år efter oprettelsen?«

Begrundelse

I svaret på spørgsmål nr. S 1936 oplyser ministeren, at 10-årsreglen skal sikre, at pensionsordningen er oprettet med pensionsformål for øje og ikke skatteunddragelse.

Denne hensigt opfyldes efter spørgerens mening imidlertid også af reglen om, at man tidligst kan få udbetalt sin pension 5 år efter oprettelsen.

Det er på denne baggrund uhensigtsmæssigt, at 10-årsreglen hindrer bl.a. selvstændige erhvervsdrivende i at påbegynde opsparing i en sen alder.

Svar (5/4 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Når spørgeren oplyser, at man tidligst kan få udbetalt en pensionsordning med løbende udbetalinger 5 år efter oprettelsen, er dette ikke i overensstemmelse med de gældende regler. Efter de gældende regler kan udbetalinger til en pensionsordning med løbende udbetalinger (typisk en livrente) påbegyndes umiddelbart efter, at indbetalingen er sket. Reglen om, at der skal forløbe 5 år fra oprettelsen af pensionsordningen, før udbetalingerne kan påbegyndes, gælder alene for ratepensionsordninger.

Jeg har redegjort for 10-årsreglens baggrund og begrundelse i mine svar på spørgsmål S 1935-37. Den væsentligste begrundelse for at bevare reglen i dag er, at den fungerer som et værn imod skatteundvigelse i fraflytningssituationer. Hvis der var fuld fradragsret for alle indbetalinger til pensionsordninger uden for ansættelsesforhold i indbetalingsåret, ville dette lukke op for en uacceptabel skatteundvigelsesmulighed. Denne består i, at pensionsopsparerne helt eller delvis kan undgå beskatning af pensionsordningen, hvis de, inden udbetalingerne påbegyndes, er flyttet til et land, som ifølge dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Danmark har beskatningsretten til pensionerne, men som efter sin lovgivning beskatter udbetalinger fra privat oprettede pensionsordninger lavt eller slet ikke beskatter dem. Som eksempler herpå kan nævnes Frankrig og Spanien.

Som en yderligere begrundelse for at bevare 10-årsreglen må jeg nævne finansieringen. Jeg har tidligere i dette folketingsår fået foretaget en beregning af de provenumæssige konsekvenser af en afskaffelse af fradragsfordelingsreglen i forbindelse med CD's beslutningsforslag B 8 om etablering af pensionsordninger for selvstændige erhvervsdrivende ved afhændelse af virksomhed i forbindelse med generationsskifte, idet regeringen gerne vil medvirke til at gennemføre særlige pensionsregler for denne persongruppe. Beregningen viste, at hvis 10.000 personer indbetaler et éngangsbeløb på 250.000 kr. med fuld fradragsret i indbetalingsåret, vil der være et umiddelbart provenutab i det første indkomstår i størrelsesordenen 1,35 mia.kr.

Med denne viden mener jeg ikke, at det vil være realistisk at forsøge at skaffe solid finansiering for en generel afskaffelse af 10-årsreglen.

Spm. nr. S 2182

Til skatteministeren (30/3 2000) af:

Gyda Kongsted (V):

»Er ministeren af den opfattelse, at en hypotetisk mulighed for, at folk flytter til udlandet, for at unddrage sig skat af deres pensionsopsparing, er argumentation nok for at bevare fradragsfordelingsreglen, når man tager de negative konsekvenser ved reglen i betragtning?«